

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716202901
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716202901.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Mikláňkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobkyne: A.. F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., H. XXXX, zastúpenej: JUDr. Ing. Elena Divko, advokátka so sídlom Skalica, Gorkého 1, proti žalovanej: H.. H. P., advokátka, so sídlom J., F. XXXX/X, za účasti intervenienta na strane žalovanej: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 10 142,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní intervenienta na strane žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/100/2016-40, zo dňa 28. septembra 2016, v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/100/2016-41 zo dňa 27. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom v spojení s opravným uznesením, okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody 10 142,50 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 24.11.2014 do zaplatenia, do troch dní. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal právo na ich náhradu v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že zo spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 7C/242/2014 vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu proti žalovanému Nemocnica s poliklinikou Považská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., o náhradu škody vo výške 10 230,86 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 24.11.2014 do zaplatenia tvrdiac, že dňa 21.09.2011 jej bol v Nemocnici s poliklinikou Považská Bystrica realizovaný operačný výkon, a to laparoskopické odstránenie žlčníka. Po tomto operačnom výkone v dôsledku ťažkej chronickej nešpecifickej cholecystitídy bola prijatá na Kliniku transplantáčnej a cievnej chirurgie JLF UK a Martinskej univerzitnej nemocnice, kde jej dňa 26.09.2011 bola vykonaná operácia - revízia žlčových ciest s ich následnou rekonštrukciou. Pri tejto operácii bolo zistené na jej strane stratové poranenie spoločného pečeňovožlčníkového vývodu a následne naložený nekontrastný klip. Vecou sa zaoberal Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý vykonal vo veci šetrenie a o jeho výsledku vyhotovil pod č. PO 88/2012 oznámenie. V dôsledku takto vykonaného operačného zákroku zo strany žalovaného má poškodené zdravie, musela znášať zbytočnú bolesť, jej rekonvalescencia sa predĺžila, mala zvýšené náklady na cestovné, stravné, utrpela stratu na zárobku, na tele má neestetickú jazvu a vzhľadom na jej povolanie, kde musí pravidelne vykonávať fyzické previerky, ktoré sú nevyhnutnou požiadavkou pre výkon jej práce, je tu dôvodná obava, že následky operácie budú jej fyzické previerky značne sťažovať. Na jej strane tak vznikla škoda, a to z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, cestovných nákladov a z titulu nákladov vynaložených na vyhotovenie

znaleckého posudku znalcom MUDr. Marekom Vicianom, PhD., ktorý bodovo vyčíslil v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. výšku bolestného na 115 bodov a výšku sťaženia spoločenského uplatnenia na 525 bodov. Žalobkyňa sa domáhala proti žalovanému náhrady škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 9 844,- eur, z titulu náhrady nákladov na vyhotovenie znaleckého posudku sumy 298,80 eur a z titulu náhrady cestovných nákladov pri ceste za znalcom z Púchova do Bratislavy a späť 88,06 eur. V konaní bola žalobkyňa právne zastúpená žalovanou v tomto súdnom konaní, Mgr. Melániou Holeščákovou. Súd rozsudkom č.k. 7C/242/2014 zo dňa 14.10.2015 z dôvodu premlčania nároku žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2015. Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Mareka Vician, PhD. č. 913766-51/13 (zo spisu sp.zn. 7C/242/2014) vyplýva, že v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia bodovo vyhodnotil bolestné na 115 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 525 bodov. Z oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o výsledku šetrenia veci dňa 18.05.2012, pod č. PO 88/2012 (zo spisu sp. zn. 7C/242/2014) vyplýva, že dňa 21.9.2011 na chirurgickom oddelení NsP Považská Bystrica pri realizovaní operačného výkonu - laparoskopického odstránenia žlčníka u žalobkyne došlo k iatrogénnemu poškodeniu žlčových ciest - poranenie a zaklipovanie spoločného pečeňovožlčikového vývodu, v dôsledku čoho následne dňa 26.09.2011 na Klinike transplantáčnej a cievnej chirurgie JLF UK a Martinskej univerzitnej nemocnice po potvrdení iatrogénneho poškodenia žlčových ciest žalobkyne bola realizovaná revízia žlčových ciest s ich následnou rekonštrukciou. Pri tejto operácii bolo zistené stratové poranenie spoločného pečeňovožlčikového vývodu. Z oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou tiež vyplýva, že pri operácii dňa 21.9.2011 na chirurgickom oddelení NsP Považská Bystrica bolo potrebné operatárom zmeniť laparoskopickú operáciu na otvorenú a preto tento operačný postup nebol v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. a v jeho vedení boli zistené nedostatky. Podľa faktúry č. 51/13 vystavenej znalcom MUDr. Marekom Vicianom, PhD. zo dňa 25.11.2013 (v spise sp.zn. 7C/242/2014) odmena znalca predstavuje sumu 298,80 eur. Žalobkyňa dňa 10.12.2013 uhradila sumu 298,80 eur na faktúru č. 51/13, čo je zrejme z hotovostného dokladu zo dňa 10.12.2013.

3. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaná uplatnený návrh žalobkyne na pojednávaní dňa 24.08.2016 uznala, čo do základu a dôvodu, ale neuznala ho, čo do výšky, nakoľko v čase výkonu advokátskej praxe bola poistená v poisťovni Wüstenrot, a.s., ktorá do tohto konania vstúpila ako intervenient. Znalecký posudok znalca MUDr. Mareka Vician, PhD. č. 913766-51/13 poisťovni Wüstenrot, a.s. nepredkladala, nakoľko ním nedisponuje. Intervenient v písomnom podaní zo dňa 23.08.2016 uviedol, že nepovažuje náhradu škody za adekvátnu, a preto žiadal zodpovedať na otázky, aký bol charakter operácie, dôvody zákroku a orgánu, ktorého sa mal zákrok týkať, dôvod nasledujúcej operácie, či došlo u žalobkyne v dôsledku nasledujúcej operácie k trvalým následkom, ku ktorým by nedošlo v prípade, ak by bola prvá operácia vykonaná správne, bodové hodnotenie náhrady za bolesť v dôsledku opakovanej operácie a kedy bolo možné považovať zdravotný stav žalobkyne za ustálený po opakovanej operácii z pohľadu sťaženia spoločenského uplatnenia. Intervenient ďalej v písomnom podaní zo dňa 27.09.2016 uviedol, že má záujem vypracovať súkromný znalecký posudok, nakoľko ním oslovený znalec sa vyjadril, že z predložených dokladov nemožno bez oboznámenia sa s ďalšími dokladmi vysloviť záver o zodpovednosti za škodu zdravotníckeho zariadenia. Vo vzťahu k výške už pri predbežnom posúdení vyslovil, že celá výška nie je dôvodná - konkrétne položka 433a keloidná jazva, pretože vychádzajúc zo správy Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou správny postup poskytnutia zdravotnej starostlivosti bol „zmeniť laparoskopickú operáciu na otvorenú (klasickú)“, čo by znamenalo, že na tele poškodenej by v prípade riadneho postupu zostala (výrazná) jazva.

4. Okresný súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že podaním žaloby žalovanou v mene žalobkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 7C/242/2014 po uplynutí premlčacej lehoty, z ktorého dôvodu bola predmetná žaloba zamietnutá, poškodila žalovaná ako advokát pri výkone svojho povolania záujmy klienta - žalobkyne a tým spôsobila žalobkyne škodu, za ktorú je podľa § 26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii zodpovedná. Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie je založená na kumulatívnom splnení troch predpokladov: činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Ich splnenie preukazuje v konaní o náhradu škody žalobca. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 678/2015 z 22. októbra 2015) Všetky predpoklady vzniku škody boli v danom prípade splnené. Táto skutočnosť nebola v konaní sporná, nakoľko vznik škody, a to čo do základu a

dôvodu žalovaná uznala. V konaní bola sporná výška škody, ktorú namietali žalovaná a intervenient na strane žalovanej, ktorí navrhli vykonanie dôkazu predložením súkromného znaleckého posudku. Súd navrhnuté dokazovanie nevykonal z dôvodu, že po preskúmaní oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o výsledku šetrenia veci dňa 18.05.2012 pod č. PO 88/2012 a znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Mareka Viciana, PhD. č. 913766-51/13 dospel k záveru, že výška škody bola v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7C/242/2014 ustálená a vykonanie ďalšieho dokazovania by bolo nehospodárne a neúčelné. Ako vyplýva zo záverov uvedeného znaleckého posudku bolestné bolo ohodnotené 115 bodmi a sťaženie spoločenského uplatnenia 525 bodmi, spolu 640 bodov pri hodnote 1 bodu 15,38 eur predstavuje celková suma náhrady 9 844 eur. Uplatnená výška škody zároveň zahŕňa aj odmenu znalca MUDr. Mareka Viciana, PhD. uhradenú žalobkyňou v sume 298,80 eur na základe faktúry č. 51/13 zo dňa 25.11.2013. Spolu náhrada škody predstavuje 10 142,80 eur. Výšku škody má súd v konaní dostatočne preukázanú a z uvedeného dôvodu priznal žalobkyňi nárok na náhradu škody v sume 10 142,80 eur voči žalovanej. Súd tiež rozhodol o žalobkyňou uplatnenom prísľušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania súd posúdil podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Rozhodným dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je 24.11.2014, t.j. deň podania žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde sp.zn. 7C/242/2014, kedy vznikla žalobkyňi priznaná škoda. Vzhľadom na uvedené okresný súd dospel k záveru, že úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne z priznanej sumy od 24.11.2014 do zaplataenia je čo do základu a čo do výšky dôvodný a takto uplatnený úrok priznal žalobkyňi. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 C.s.p.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie intervenient na strane žalovanej. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť alebo ho zrušiť a vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom namietal, že okresný súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedol, že aj v prípade porušenia povinností zo strany žalovanej advokátky je potrebné skúmať, či by bola žalobkyňa úspešná v pôvodnom konaní, teda predmetom konania mala byť aj zodpovednosť škodcu - pôvodne žalovaného zdravotníckeho zariadenia za vzniknutú škodu. Taktiež treba skúmať rozsah škody, ktorá je daná rozsahom dôvodne uplatneného nároku na náhradu škody v pôvodnom konaní. Mal za to, že ani jedna z uvádzaných náležitostí splnená nebola. O zodpovednosti zdravotníckeho zariadenia nebolo rozhodnuté rozhodnutím v správnom konaní. Svoje výhrady voči nároku vyjadril a požiadal, aby súd ustanovil znalca, resp. požiadal o vyhotovenie súkromného znaleckého posudku, ktorú možnosť výslovne pripúšťa Civilný sporový poriadok. Súd bez relevantného zdôvodnenia posudok nerealizoval, neumožnil jeho realizáciu, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Samotný inštitút súkromného znaleckého posudku predpokladá časový priestor aj súčinnosť súdu. Vzhľadom na výhrady intervenienta nemožno považovať žalobkyňou tvrdený stav za nesporný tak, aby bolo možné z neho vychádzať. Je pravdou, že o tom, či dôkaz bude vykonaný, rozhoduje podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd. Ak však závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, súd má povinnosť ustanoviť po vypočutí účastníkov znalca. Dôkazné bremeno na preukázanie nároku bolo pritom na žalobkyňi.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu intervenienta na strane žalovanej písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí a navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal jej náhradu trov konania. Nestotožnila sa s argumentáciou intervenienta, že v prípade porušenia povinností zo strany žalovanej je potrebné skúmať, či by bola žalobkyňa úspešná v pôvodnom konaní, teda či zdravotnícke zariadenie zodpovedá za vzniknutú škodu. Žaloba v tomto konaní bola podaná z dôvodu že žalovaná, advokátka, porušila § 21 zákona č. 132/1990 Zb. o povinnosti poskytovať výkon advokácie s odbornou starostlivosťou a v súvislosti s výkonom advokácie spôsobila žalobkyňi škodu. Žalobkyňa splnomocnila žalovanú na podanie žalobného návrhu o náhradu škodu na zdraví proti zdravotníckemu zariadeniu, ktoré jej podľa vyjadrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou spôsobilo škodu tým, že lekár nepostupoval pri lekárskom zákroku lege artis. Súd v tomto konaní nemôže skúmať prejudiciálne, či zdravotnícke zariadenie spôsobilo žalobkyňi škodu a či by bola žalobkyňa úspešná v pôvodnom konaní. Túto skutočnosť mohol súd skúmať len v pôvodnom konaní, v ktorom bola žaloba zamietnutá z dôvodu premlčania nároku. Súd v tomto konaní správne skúmal, kto je zodpovedný za škodu, z akého titulu, aká je výška škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a vznikom škody. Súd mohol skúmať len tú skutočnosť, či škoda vznikla v súvislosti s výkonom advokácie, aká bola výška škody a či existuje príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta a vznikom škody. Výšku škody si uplatňovala na základe znaleckého posudku podľa zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorú škodu uplatňovala aj

v pôvodnom konaní. Keďže v súvislosti s porušením výkonu povolania advokátky - žalovanej, ktorá nepodala žalobný návrh včas, žalobkyni vznikla škoda vo výške znaleckého posudku, je daná príčinná súvislosť medzi škodou a vznikom škody. Dňa 04.04.2016 podala žalobu, prebehli tri pojednávania, na ktoré sa intervenient nedostavil, pričom mal dostatok času na to, aby predložil súkromný znalecký posudok. O tento sa začal opierať až po dvoch pojednávaniach, na ktorých sa nezúčastnil. Žalobkyňa predložila všetky dôkazy v žalobnom návrhu, žalovaná aj intervenient mali predložiť všetky dôkazy vo vyjadrení sa k žalobe. Súd tu nie je na to, aby stále čakal na to, ako sa ktorá sporová strana rozhodne čo ďalej, aké návrhy podá a podobne. Zo strany súdu nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, skôr procesné úkony intervenienta vedú k neodôvodneným prieťahom v konaní.

7. Intervenient na strane žalovanej k vyjadreniu žalobkyne písomne uviedol, že preukázané a nesporné porušenie povinnosti advokáta neznamená bez ďalšieho priznanie nároku v pôvodnom konaní. Intervenient ako osoba, ktorá bude z titulu poistenia v konečnom dôsledku znášať prípadný záväzok žalovanej, vzniesol relevantné námietky voči nároku žalobkyne, ktoré konajúci súd žiadnym spôsobom nereflektoval. Uviedol, že sa pridrižiava podaného odvolania.

8. Žalovaná sa k odvolaniu intervenienta ani k vyjadreniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP, ktorým došlo k rekodifikácii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania intervenienta na strane žalovanej nariaďovať pojednávanie.

10. Preskúmaním veci krajský súd zistil, že rozsudok okresného súdu je vo veci samej vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. V prejednávanvej veci sa žalobkyňa domáha od žalovanej náhrady škody podľa § 26 ods. 1 zákona č. 583/2003 Z.z. o výkone advokácie, ktorú jej táto mala spôsobiť pri výkone advokácie takým spôsobom, že žalobný návrh v konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 7C/242/2014 podala po uplynutí zákonnej premlčacej doby, z ktorého dôvodu bol pôvodný žalobný návrh žalobkyne proti zdravotníckemu zariadeniu titulom náhrady škody na zdraví, právoplatným rozsudkom súdu zamietnutý.

16. Z obsahu odvolania vyplýva, že intervenient na strane žalovanej uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v tom, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP) a v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP).

17. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať procesné práva v takej

miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) spočíva v porušení procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

18. Nevykonanie navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 46/05). Dokazovaním je časť občianskeho súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť aj to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn.I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP), a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 141/2012, 3 Cdo 212/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011). Tým, že súd prípadne nevyhoví všetkým návrhom strany na vykonanie dôkazov, neodníme jej tým možnosť pred súdom konať (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/444/2015 zo dňa 07.10.2015).

19. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Okresný súd sa riadne a podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi strán, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery okresný súd náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Okresný súd riadne odôvodnil, prečo nevykonal intervenentom navrhnutý dôkaz - súkromný znalecký posudok s tým, že výšku škody mal okresný súd v konaní za dostatočne preukázanú inými listinnými dôkazmi, vrátane znaleckého posudku týkajúceho sa škody na zdraví žalobkyne, predloženým v pôvodnom konaní, a teda námietka intervenienta, že súd bez relevantného zdôvodnenia neumožnil realizáciu jeho procesnej obrany, neobstojí. Na základe týchto skutočností krajský súd konštatuje, že v prvoinštančnom konaní nezistil vady, namietané odvolateľom, ktorými by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, resp. k bezdôvodnému nevykonaniu odvolateľom navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že intervenient ním navrhnutý dôkaz, ktorého vykonania sa domáha (súkromný znalecký posudok), nepredložil ani v odvolacom konaní do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, teda takmer rok a pol od začatia súdneho konania vo veci.

20. Krajský súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi okresného súdu aj s právnym posúdením veci tak, ako ho vykonal okresný súd a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje. Intervenient k veci samotnej vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Z tohto dôvodu krajský súd odvolanie intervenienta na strane žalovanej nepovažoval za dôvodné. Na základe uvedeného krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

21. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalobkyne, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu.

22. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyne rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP okresný súd.

23. Tento rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).